

21.s.e.t 2011 ~ *helbredelsen af den kongelige embedsmands døende søn*

Af Eva-Maria Schwarz

Det er en vigtig tanke i Johannesevangeliet at Jesus åbenbarer sin herlighed, at han afslører sin sande identitet. Det sker allerede i starten af evangeliet i kapitel to, hvor Jesus er til bryllup i Kana og dér redder festen og ikke mindst den gode stemning, da man løber tør for vin. Han forvandler seks store kar med almindeligt vand fra den nærmeste kilde til den fineste, ypperligste vin – og så står der videre ” Dette gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede ham.”

Ordet ”Åbenbarer” er et af de mange ord der er ved at forsvinde ud af vores sprog. Vi siger ikke længere, at meningen *åbenbarede* sig for os, når en prås går op for os og vi pludselig ser en anden dimension træde frem – vi siger i stedet for, at vi fik en aha-oplevelse. Der gik altså noget op for os som forandrede vores syn på et eller andet - eller som pludselig lod sig forklare på en anden måde end intellektuelt. Oplevelsen af en åbenbaring eller en aha-oplevelse kommer fra et sted i os der bygger

på lydhørhed og det er det samme som tro. Lydhørhed er tro. Det har med andre ord ikke noget med min viden eller begavelse at gøre, om jeg opfatter hvad en tekst eller situation åbenbarer for mig. Nogle gange er det nærmest på trods af min viden eller erfaringer. For noget andet åbner op og kommer til syne, men ikke nødvendigvis for alle og enhver, det er altid en personlig oplevelse. Da Jesus åbenbarede sin herlighed i Kana, var det ikke alle der dermed forstod hvem Jesus var.

Der er så meget vi ikke med sikkerhed kan vide, men kun må tro: Kærlighed f.eks. vi må tro på, at det vitterlig er kærlighed den anden kommer med, når vi ser i vores elskedes øjne, for det kan ikke bevises! Hverken ord, kærtegn, handlinger eller andet kan bevise noget som helst – alt kan man tvivle ved – alt kan være falsk. Kun troen ved at den ikke er det.

Troen er forudsætningen for ethvert forhold i mellem mennesker og det er op til hver enkelt af os at tolke den tillid den anden viser os. Er den troværdig for os eller ej?! Sådan bygger vi vores tilværelse op med det vi har tiltro til og vender dét ryggen, som vi ikke tror på. Vi kan måske bilde os

ind at være rationelle mennesker, men uden tro ville vi ikke overleve så meget som én dag.

Dagens evangelium handler om troen. Det er det eneste tema i denne ordknappe, men handlingsmættede tekst. Jesus er tilbage i Kana, hvor hans ”*vand til vin mirakel*” skete. Det første af de i alt syv tegn Jesus gjorde i Johannesevangeliet.

Forventningen om nye mirakler på dette sted har været udtalt, for Jesus møder Den Kongelige embedsmand med en afvisning – han omtaler ham oveni købet i flertal, som om han bare var endnu én der ville se, hvad Jesus kan udføre af mirakler: ”Hvis I ikke får tegn og undere at se, tror I ikke”. Den kongelige embedsmand vælger at overhøre denne svada, der er alt for meget på spil for ham, han er sikkert opfyldt af frygt for at miste sin søn og beder indtrængende Jesus følge med hen til ham, før han dør. Jesus befaler ham roligt og kort ”Gå hjem, din søn lever”.

Der var ligesom ikke noget at diskutere efter denne ordre – enten så måtte embedsmanden tro at Jesus havde reddet hans søn og gå hjem - eller også

måtte han fortvivle helt, fordi han måtte se for at kunne tro. Se Jesus helbrede sin søn.

”Manden troede Jesus” står der! Hvordan han troede ved vi ikke, troede han fast, kom han alligevel i tvivl, skyndte han sig hjem, fordi tvivlen nagede og håbet hang i den tyndeste tråd. Spændingen blev udløst ved tjenerens ankomst: Din søn er i live. Og så tror embedsmanden for anden gang ”han og hele hans hus kom til tro” slutter teksten med.

I mødet mellem embedsmandens kærlighed til sin søn og Jesu kærlighed finder helbredelsen sted. Jesus genopretter livet. Sådan må vi hører denne evangelietekst. Men hvad har det med vores virkelighed at gøre? Hvor mange mennesker har igennem tiderne ikke siddet ved deres børns eller kæres dødsleje med foldede hænder og inderligt bedt om Guds hjælp – som det sidste håb?! Men der skete intet andet end at håbet blegnede, døden kom og rev bort. Det er dén fortælling vi kender alt for godt – for dét er vores virkelighed.

Fortællingen om Den kongelige embedsmand er en mod-fortælling dvs. en fortælling der modsiger menneskers erfaringer. Sådan er evangelierne fulde

af modfortællinger, hele tiden modsiger Jesus det liv han møder hos os. Han helbreder uden videre spedalske, blinde og lamme. Han vækker døde tilbage til livet, han mætter tusinder med stort set intet, gøre urent til rent, han går på vandet og står op fra døde påskemorgen. Han modsiger os i alt hvad han gør. Modsiges det svære, umulige, trøstesløse og håbløse, døden og det tabte liv – alt hvad der hører menneskelivet til.

De gange vi segner i mørket over sygdom, dårligdom og død sætter Jesus et modbillede ind. Der er en anden mulighed, der er en anden virkelighed – Guds virkelighed. Og det er muligt at være dér selvom vi lever her. Guds virkelighed viser sig i Jesu herlighed. Gud er hverken fraværende eller rædslens og gruens blinde magt bag alt det vi oplever, men han er kærlighed, så hvor han er, må der også være liv og glæde.

”Tro kun frygt ikke” det er kernen i alle evangelierne. Lad troen åbenbare Guds virkelighed i dig. Det er det vi skal bruge modfortællingerne til. I denne verden er retfærdighed et temmeligt abstrakt begreb: Nogle dør alt, alt for tidligt, andre bliver æld gamle. Nogle bliver uhelbredelig syge mens andre aldrig fejler det mindste. Den du elsker

forlader dig med en anden og der er i det hele taget ingen grænser for hvor sorgfyldt og formørket der kan blive i et menneskes liv. Men det ændrer ikke ved den kendsgerning som alene troen og håbet kan fastholde: at liv og kærlighed er stærkere end sygdom og død.

I døden kommer der en opstandelse og efter den det evige liv. Og det liv er et liv i Guds virkelighed, hvor døden ikke længere findes, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine – som der står i Johannes Åbenbaring - alt hvad der lige nu er vores verden, er forsvundet.

Troen skaber et modbillede på vores virkelighed og fastholder os i, at sandheden om os er en anden. ”Tro kun frygt ikke” Frygt hverken Gud eller døden – eller livet for den sags skyld. *Tro kun*, at Jesus har sagt dig, hvem han er og ham hører du til. Amen.

